

sultatet bliver som Regel, at Skolekommissionen retter sig efter det lange Indlæg, og det har sikkert ikke været Meningen med dette Regulativ. Jeg henstiller derfor til Ministeren, om der ikke var Anledning til et Korrektiv, saaledes at Formandens Bemærkning, som skal med ind til Skolekommissionen, blev forelagt for og kunde forhandles af Lærerraadet, forinden det gik derfra. Det er dog vel Meningen, at Lærerraadet skal have nogen Indflydelse. Men efter den Fortolkning, der gøres gældende ved Randers Borgerskole og maaske andre Steder, er Resultatet faktisk det, at Lærerraadet slet ingen Indflydelse har; det kan forhandle om Tingene, men dets Mening er uden Betydning.

Dernæst skal jeg henvende et Par Ord til den højterede Forsvarsminister angaaende Krudthuset i Randers. Det er beliggende i Yderkanten af et Anlæg, som hedder Tøjhus Haven. Der uden for er der vokset et nyt Bykvarter op med Huse paa tre Etager, hvilket er det højeste, man har i Provinserne. Det ligger ikke mere end 2—300 Alen borte fra disse tæt sammenbyggede Bygninger. Lige overfor paa den anden Side af Vejen er der for nogle Aar siden rejst en stor Klædefabrik, som bearbejder ikke saa lidt brandfarlige Stoffer, hvilket jo Uld og den Slags Ting ere. Den ligger i en Afstand fra Krudthuset af maaske ikke over 150 Alen eller saa. Dette Forhold er i Virkeligheden i højeste Grad farligt. Tænk man sig en Brand i disse Bygninger ved Fjordgade eller paa denne Fabrik, og Vinden fører hen paa Krudthuset, vil det medføre en Strøm af Gnister, en Gnistregn, som daler ned over det. Krudthuset er tækket med Tegl, der som bekendt aldrig er tættere, end at Gnister altid finde Vej der ind igennem. Under dette Tegl er der saa et almindeligt Brædeloft, saavidt jeg har kunnet faa at vide ved Henvendelse til Stabssergenten derovre; man faar nemlig ikke Adgang dertil; selv Brandfolk, der sendes derhen af Brandinspektøren, kunne ikke faa Adgang. Man har altsaa Brædeloft under dette Tegl. Tænk man sig altsaa det Tilfælde, at der kommer Ild enten i Bygningerne ved Fjordgade eller i Junckers Klædefabrik lige over for Krudthuset, og Vinden fører paa, vil der føres en Regn af Gnister over Krudthuset, og der vil aldeles uomtvistelig falde Gnister ind gennem det utætte Tegltag ind paa Brædeloftet, og der vil være den højeste Fare for Antændelse.

Nu vil man maaske sige: Ja, det er

der vel ingen Fare for! Men saaledes har man ikke Lov til at tale. For en ganske almindelig Skorstensild, som let opstaar, hvor man bruger Brændsel, der danner Glanssod, kan blive farlig her, og en saadan opstaar meget let deroppe, fordi man bruger megen Tørv og mange Spaaner, hvis stærke Flamme er i Stand til at antænde Glanssoden og sende en Regn af Gnister hen over Krudthuset. Der ligger heri en Fare baade for Statens Materiel, Krudthuset, og for de omliggende Ejendomme, og den er i den senere Tid forøget ved en stærk Tilførsel af Ammunition til Krudthuset, saaledes at der nu indeholdes betydelig mere Sprængstof der end tidligere. Under saadanne Omstændigheder maa man gøre sig det klart, at det er ganske uforsvarligt at forlange, at Folk under en Ildebrand, hvor der strømmer en Regn af Gnister hen paa Krudthuset, skulde gaa op paa Loftet for at fange Gnister, og man kan heller ikke foretage, hvad Brandvæsenet kalder en Sværtning af Huset, thi dertil skulde man have Brandmænd op paa Volden rundt omkring. Og i det Tilfælde Krudthuset virkelig sprang i Luften, hvilket en saadan Sværtning ikke kan forhindre, vilde disse Folk være dødsdømte. Under disse Omstændigheder er Brandvæsenet nødt til at overlade Huset til sin egen Skæbne, og skulde det komme dertil, at det sprang i Luften, vilde det foraarsage aldeles uberegnelige Ødelæggelser i Nabolaget.

Jeg henstiller derfor til den højterede Forsvarsminister at faa dette Forhold ændret. Jeg tror ikke, det vilde være tilstrækkeligt, selv om man lagde et andet Tag paa, som var tæt nok til at forhindre Gnisters Indtrængen. Men jeg tror, det bliver nødvendigt at flytte Krudthuset. Man vil maaske sige: Ja, Folk kunne lade være med at bygge saa nær ved; der har været ført Forhandlinger med forskellige Autoriteter derom. Men man kan dog ikke forhindre Folk i at bygge paa deres Grunde, og man kan heller ikke indvende noget imod, at der vokser et nyt Bykvarter op, som har en naturlig Beliggenhed overfor den ældre By. Da det nu er ubestrideligt, at Krudthusets Beliggenhed indeholder en Fare for Byen, henstiller jeg, at man flytter det snarest muligt; det er absolut nødvendigt for at forhindre uberegnelige Ulykker i Tilfælde af Brand. Det maa blive Krigsbestyrelsen, der er ansvarlig for eventuelle Ulykker, naar Opmærksomheden nu er henvendt paa Sagen, jeg haaber ogsaa, den vil tage Hensyn til, hvad jeg her har udtalt.